

KORNET SKAL IKKE

BLI ARVING MED SKOLMEN

Takk skal du ha, broder Demos. Og nå er vi glade for å være her denne morgen, og høre alle disse fine vitnesbyrd fra disse flotte menneskene, og nå stoler vi på at Gud vil fortsette å være med oss og velsigne oss.

² Nå, i kveld, jeg ser at jeg skal tale i kveld, om Herren vil. Og jeg spurte broder Shakarian, bare for noen få øyeblikk siden, jeg sa, “Nå, ikke føl deg brydd. Jeg vet at vi må komme oss ut her klokken elleve og jeg—jeg bare mister all følelse av tid når jeg er her oppe.”

³ Det ser ut vi alle gjør det. Vi føler . . . De sier, “To minutter, tre minutter, eller . . .” Broder Smith, du vet, det er vanskelig å gjøre det på to eller tre minutter. Og jeg vet hvordan det er, og jeg føler synd på hver enkelt. Men vi er i en tidsalder av tid, der vi er. Vi skal til Evigheten, men vi er nå i en tid.

⁴ Og jeg sa, “Broder Demos, bare litt før, ikke føl deg brydd, bare dra meg i jakken så vet jeg at det er på tide å stoppe.” Nå, hvis jeg ikke blir ferdig, vil jeg gjøre meg ferdig i kveld. Om jeg så blir det, vel, har jeg en ny tekst til i kveld.

⁵ Nå, før vi åpner Boken, la oss henvende oss til Forfatteren, med våre hoder bøyet.

⁶ Kjære Himmelske Far, vi takker Deg denne morgen for denne samlingen, for det vi allerede har hørt. Hvis vi bare skulle lyse den velsignelsen nå, Herre, vil vi føle at det har vært godt å være her. Så jeg ber om at Du vil fortsette, hvis det er godt i Dine øyne, og fortsette å være med oss og hjelpe oss. Og nå samles vi rundt Ordet. Som vi har samlet oss i samfunnet med hverandre, hørt vitnesbyrd om hva Du har gjort for oss, så la oss nå gå tilbake i Ordet og finne hvor alt dette kommer fra. Da, vil det være en stadfestelse på hva vi føler og ser, skjer i dag. Gi disse tingene i Jesu Kristi Navn. Amen.

⁷ Nå, som—som Hans tjener, er jeg—jeg ansvarlig for et Budskap. Og tidligere, har jeg noen ganger blitt veldig mye misforstått, og kanskje vil det alltid. Men jeg sier ikke ting noen ganger for å være—å være annerledes, jeg sier dem for å være ærlig. Og jeg liker å si hva jeg tror er rett. Alle har en—en rett til det, å uttrykke sin egen mening. Det er derfor jeg er blant dere.

⁸ Og broder Shakarian, snakket om bønnekortene i bønnekøen, og ser hva Den Hellige Ånd . . . Nå, han sa ikke det om meg. Det handler om den Hellige Ånd, fordi jeg kunne

ikke gjøre disse tingene. Alle vet, jeg ikke kunne gjøre det. Men—men dette er den lille delen, det dere ser her. Dere burde vært ute på andre steder, og se hvordan Han forutsier ting. Og jeg. . . ting som vil skje, det er, dette er bare. . . dere, dere er de som gjør det. Dere er de som tror Gud.

⁹ Og—og hvis du ikke tror Gud, husk, forteller Han deg det, rett her på plattformen. Og hvis du er i synd, forteller Han deg det. Og de tingene som du har gjort, og ikke burde ha gjort, forteller Han deg det. Det er ikke kun det de setter på bønnekortet. De setter på bønnekortet sitt. . . De ville ikke si, der, at de var en “synder,” og denne kvinnen “lever med feil mann,” og så videre. Og de vil ikke sette dét på bønnekortet, men den Hellige Ånd fanger det opp likevel, skjønner. Ser dere? Og slik er det da (hvordan) den—den overnaturlige delen er, venner.

¹⁰ Og jeg sier dette med ærbødighet. Fordi, det ikke er mange av oss her denne morgen, bare en liten gruppe. Det forundrer meg, slik at det gjør meg så nervøs, jeg bare føler for å rope noen ganger. Og når jeg setter meg ned et sted, på fjellet, hvor jeg tilbringer mye tid der, og mottar fra Gud, og kommer ned og gir det til folket det Han ga til meg. Og jeg—jeg ønsker ikke å være annerledes enn folk. Men likevel, for å være ærlig, må jeg være ærlig med Gud, ser dere, til—til et Budskap.

¹¹ Og nå er vi, om Herren vil, gjør vi oss klar til å dra snart en tur til utlandet, bare om noen få dager, og hvis det er Herrens vilje. Jeg trenger absolutt deres bønner.

¹² Dere er så hyggelige! Begynner jeg å snakke, glemmer jeg bare tiden, som vi alle gjør. Men til broder Shakarian, disse flotte forkynnerne her på plattformen, og der ute, alle dere Jesu Kristi venner, jeg hilser dere i Hans Navn; som en—en medslekning med dere, ved korset, til Gud, som brødre og søstre.

¹³ Jeg ønsker å slå opp i, denne morgen, i Skriften, over i Galaterbrevet, om Herren vil. Jeg ønsker å lese et Skriftsted.

¹⁴ Nå, i går kveld, hørte budskapet som kom fra vår forkynnerbroder her på plattformen, han talte i tunger. Bredeesen, broder Bredeesen, en veldig fin mann. Jeg. . .

¹⁵ Å se dette med min analfabetisme og utdannelse, min manglende forståelse av ord, og visste da at Budskapet var sant, og se slike menn som var på panelet forrige kveld, som sto der, og dét kan møte det intellektuelle slaget. De kan kanskje ikke være i stand til å gjøre det Herren har kalt meg til å gjøre. Jeg kan ikke gjøre det Herren har kalt dem til å gjøre. Men jobber vi sammen, er jeg sikker på vi kan få Budskapet ut, om vi bare vil stå med Gud.

¹⁶ Og han ga et—et vitnesbyrd her i går kveld. Og når den Hellige Ånd taler i tunger, og, noen ute i salen, vet jeg å alltid

være ærbødig til det. Fordi, jeg forstår, av Bibelen, at det er Guds Ånd som bringer noe til oss. Og han sa, talte om senregnet, tidligregnet og senregnet. Og det bringer meg til en tanke.

¹⁷ Så broder Bonham har akkurat gitt meg en liten pakke med noen sjekker som det, stod, "Dette er et kjærlighetsoffer for . . . fra folket." Nå, han—han, de burde ikke ha gjort dette. Ser du, jeg har ikke kommet hit for denne hensikten. Men jeg . . . han, de gav den til meg, og, selvsagt, det ville . . . det er ingen måte å gi den tilbake på. Og jeg skal ta den, om Herren vil, og prøve å sette den på mine utgifter, til utlandet. Fordi, jeg er ikke blitt sponset, i det hele tatt, dit jeg skal.

¹⁸ Det er på en måte hemmelig, fordi kirkene vil ikke ha meg inn. Men jeg kommer inn som en jeger, fordi det er på min Herre. Herren har satt det på hjertet mitt å gjøre det, og jeg på en måte må gå i forklledning. Ser du? Så de har litt morsomme ideer der, hvor hver og en ønsker at jeg skal signere et kort, at jeg vil være enig med dem om hva de tror på, og si at *den* andre gruppen er feil, og *denne* gruppen sier at de vil ta meg inn hvis jeg vil si at *den* gruppen er feil. Skjønner? Men jeg liker ikke det. Ser du, vi er . . .

¹⁹ Jeg har alltid prøvd å stå mellom folket, utenfor organisasjonene og deres forskjeller, og si hva Guds Ånd syntes å si, gjennom brødrene her denne morgen, det at vi ikke er en denominasjon. Vi er barn av en familie. Nå, det er ingen Branham—denominasjon. Det er en Branham—familie, og vi alle er ikke medlem av familien, vi er født inn i familien. Og så, jeg, det er hva jeg prøver å representere, det—det beste som jeg vet hvordan.

²⁰ Nå, i Galaterbrevet 4:27-31, jeg tror jeg har notert det ned her, jeg ønsker å lese denne teksten.

For det er skrevet, Gled deg, du ufruktbare som ikke føder; bryt ut i jubelrop, du som ikke har fødselsveer: for den enslige har mange flere barn enn hun som har en mann.

Nå er vi, brødre, løftets barn, slik Isak var.

Men på samme måte som han som ble født etter kjødet den gangen forfulgte ham som ble født etter Ånden, slik er det nå også.

Men hva sier skriften? Driv ut trelkvinnen og hennes sønn: for trelkvinnens sønn skal ikke arve sammen med den frie kvinnes sønn.

Altså, brødre, er ikke vi barn av trelkvinnen, men av den frie.

Må Herren nå legge Sin velsignelse til Sitt dyrebare Ord.

²¹ Jeg har noen få, i går kveld noterte jeg ned noen få ting; og det pleide å være, da jeg bare hadde ett møte i uken, et eller

annet sted, jeg—jeg kunne huske disse Skriftstedene bare helt klart i mitt sinn. Men nå etter at jeg har . . . Nå, da jeg sier det på en litt skøyeraktig måte, så mener jeg ikke å være spøkefull her på denne plattformen. Men etter å ha passert tjuufem, for andre gang, husker jeg ikke slik jeg pleide. Det er mange . . . det er mange miles i denne gamle Forden, også husker jeg det ikke. Men så lenge jeg kan bevege meg, ønsker jeg å gi hver bevegelse til ære for Ham som frelste meg.

²² Nå jeg, ser så denne morgen, følger med . . . Kanskje dette virker underlig, og kanskje for et intellektuelt sinn kan dette være helt forvirrende, men det er avgjørende for det jeg er kalt til. Til og med hver lille ting er et tegn til meg. Jeg legger merke til Den, ser hvordan Den beveger seg. Det er slik jeg får budskapet mitt noen ganger, er å følge med og se hvordan Ånden beveger Seg, og ser hva *denne* sier, *den* sier.

²³ Og dere har sett meg, flere ganger, før et helbredelses møte, står der på plattformen, eller sitter tilbake, og følger med. Jeg føler Ånden, dit Den beveger Seg, og vet allerede hva som er i veien med den personen som sitter der. Skjønner? Ser den over, over *her*, skjønner, fanger Den opp til og med før du går til plattformen.

²⁴ Noen ganger før jeg kommer til møtet, noen ganger, til og med før jeg kommer hit til California, jeg har satt meg ned med dem som er med meg, og sier, “Det skal skje en bestemt ting, *dette* vil finne sted her, og *dette* vil være her nede, det vil gå over til *denne* siden,” ser du, fordi det er i Guds Ånd. Han er . . . Han visste alle ting fra begynnelsen, skjønner, og så er Han Den Evige.

²⁵ Og la dere merke til, denne morgen, broder Jewel Rose, en meget dyrebare venn og broder for oss alle, hvordan han reiste seg og leste Salmene. Se hvordan det passet sammen, slik han sa, “Jeg vil se hva slags frø som henger på deg.” I går kveld, talte Ånden og sa, og om, “Senregnet, tidlig og senregnet, begge utøst i de siste dager.” Og i formiddag, “Frøet som henger på deg.” Se, Ånden taler, legg merke til hvordan Den gjorde det gjennom disse forkynnerne, og så videre, i formiddag. Så derfor skal jeg ta dette emnet: *Kornet skal ikke bli arving med skolmen.*

²⁶ Det er en veldig underlig tekst, men “*Kornet skal ikke bli arving med skolmen.*” Og fra å ta, å trekke mine konklusjoner av dette, eller, rettere sagt, min tekst, fra Galaterbrevet 4:27, tre, Paulus snakker selvsagt her bokstavelig om ætten til Abrahams to sønner. Dette, nå, jeg ønsker å bruke dette slik at du er sikker på å ikke gå glipp av det. Og hvis jeg går over tiden, vil jeg ta det opp i kveld. Og jeg ønsker å undervise, akkurat som en søndagsskoletime, slik at dere kan, tror jeg, kan få en bedre forståelse.

27 Nå, og noen av dere menn som er—er mer i stand til å gjøre dette enn jeg er, vel . . . jeg er ikke en teolog, på ingen måte. Og hvis du er uenig med meg om Dette, så bare gjør som jeg gjorde i går kveld da en kjær søster her hadde bakt en kirsebærpai til meg. Da jeg satt på mitt—mitt . . . på hotellrommet mitt denne morgen, traff jeg—jeg på et frø, men jeg spiser fortsatt pai. Jeg tok bare ut frøet, skjønner. Så, om det er, om du ikke tror på Det, så bare legg det til side, skjønner, og bare fortsett å spis det du tror er riktig.

28 Nå, Paulus taler om Abrahams to sønner, hvorav, en av dem var ved Sara, og den andre var ved Hagar. Nå finner vi ut her, og vi ser gjennom Skriftene, at Gud aldri er representert i to. Det er i tre. Alltid i tre, Gud er fullkommen.

29 Bibelens matematikk er fullkommen. Gud er fullkommen i tre, tilbes i sju, og så videre. Skjønner, så vi—vi finner ut at Bibelens matematikk aldri slår feil.

30 Og her har vi Abrahams to sønner, men vi kan bare være arvinger om vi er en av disse sønnene, eller en eller annen sønn av Abraham. “For vi er døde i Kristus, så vi blir Abrahams ætt, og er arvinger med Ham etter løftet,” derfor har Abraham en Sønn til.

31 Nå, vi vet at hans første sønn var ved Hagar, og vi finner ut at hans andre sønn var ved—var ved Sara. Men han hadde en tredje Sønn, det var Jesus. Nå, det kan virke underlig, men det er det vi skal prøve å komme fram til. Som jeg sa, Gud representerer Seg selv, alltid i fullkommenhet, i tre. Og jeg har uttrykt meg klart for alle nå, og spesielt til teolo- . . . teologene, at disse tingene er kun slik jeg ser Det, slik Det kommer til meg.

32 I begynnelsen, Gud, var Gud alene, fordi Han var den Eneste Evige, skjønner, var ikke engang Gud. *Gud* er en “gjenstand for tilbedelse.” Og Logos, som vi kaller Det, Ordet som gikk ut fra Gud, Det, vi alle vet at Det var Herrens Engel, eller Herrens Ord, som fulgte isrealittene gjennom ødemarken; Paktens Engel, Logos som gikk ut fra Gud. Og Logos ble deretter kjød og dvelte iblant oss. Nå er vi i Johannes 1, “I begynnelsen var Ordet, Ordet var hos Gud, og Ordet var Gud.” Og nå, idet Han ga Sitt liv for oss, så kommer Hans Ånd tilbake på oss. Jesus sa, “På den dagen vil dere vite at Jeg er i Faderen, Faderen i Meg; Jeg i dere, og dere er i Meg.”

33 Se, det er Gud, hele tiden, Gud åpenbarer Seg selv, arbeider Seg ned gjennom ulike tidsaldre. Så, med, disse tre, Fader, Sønn og Hellig Ånd, er det samme Gud som arbeider i tre attributter. Og i dag er vi ett, Selve Menigheten, en egenskap av Guds tenkning før verdens grunnvoll ble lagt, å ha en—en Menighet. Så de som er i Kristus var i Kristus i begynnelsen, det var Hans tanker, og Hans tanker er Hans egenskaper.

34 Her er hvor spiren starter, i løftet. Og Abraham tvilte en smule her, ved Ismael. Og jeg vil vise deg disse tre stadiene av

dette, dette Kornet som vi kommer til å snakke om, som ikke er arving med skolmen. Nå finner vi her, i begynnelsen, at Gud gav Abraham løftet.

³⁵ Han ga Adam løftet, først. Og det var, eller, i den pakten var det betingelser. “Hvis du ikke vil gjøre *dette*. Hvis du vil gjøre *Dette*.”

³⁶ Men da Han ga det til Abraham, var det uten betingelser, “Jeg har allerede gjort det.” Han gjorde aldri. . .Hva Han gjorde, var uten betingelser, Han ga det til Abraham. Nå, og ved det, så hadde Abraham løftet, og derfor må vi være Abrahams ætt. “Det var ikke kun til Abraham, men til hans Ætt etter ham.” Hvis du vil legge merke til nå, så var det ikke “ættlinger” etter ham, men “Ætt” etter ham.

³⁷ Nå finner vi ut at løftet, som Sara tvilte litt på, og Sara ba Abraham om å ta Hagar, den egyptiske, unge kvinnen, til kone, og dette ville være på den måten Gud ville reise opp denne lovede ætt.

³⁸ Nå, ser dere, som jeg sa i går kveld, en eller annen bevegelse vekk fra den opprinnelige planen til Gud kaster det hele ut av syne. Vi kan ikke bevege oss fra det opprinnelige Ordet. Det har. . .Vi snakket om det i går kveld, eller rettere sagt, i forgårs, om Bileam. Han fikk Guds svar, klart og tydelig, “Ikke gå!” Men Han har en tillatt vilje. Og du kan virke i den om du ønsker, og Gud vil gjøre det slik at det vil ære Ham, men likevel er det ikke Guds fullkomne vilje. Og det er det vi burde strebe etter, Hans perfekte vilje, ikke Hans tillatte vilje. Guds Rike, slik Han. . .er på jorden i dag, vil. . .kan aldri bli riktig, rettferdig, på en tillatt vilje. Det må komme tilbake til Hans fullkomne vilje.

³⁹ Nå ser vi her at Sara, etter at Gud hadde fortalt Abraham at barnet ville bli født ved Sara, at det ville velsigne verden, så tvilte Sara på det. Jeg vil at du skal legge merke til, dette kom aldri fra Abraham; men fra Sara, kvinnen. Og hun tvilte på det, og hun sa, “Ta Hagar.” Og Abraham ønsket ikke å gjøre det, men Gud fortalte ham å gå og gjøre det allikevel. Så han gjorde det, og tvilte litt. Nå, Isak, som var av den frie og fra den lovede kvinnen, kunne ikke være arving med Ismael, trellkvinnen, i tvil.

⁴⁰ Det er hva Paulus prøvde å si her. Se, der hvor en ting betviles, så bringer det ned en viss ting av Gud, en bestemt befaling av Gud, men det vil ikke være arving med den opprinnelige befalingen av Gud. Forstår du? Se, det kan ikke være arving.

⁴¹ Nå, det er derfor jeg er så hard i dag. Og jeg tenkte dette ville være en passende tid, fordi jeg vet ikke hvor mye lenger vi vil være sammen, og, kanskje jeg kunne, at Gud kunne på en eller annen måte hjelpe meg å vise dere grunnen til at jeg så

bestemt fordømmer organisert religion. Skjønner? Se, det kan ikke være arving med det opprinnelige programmet til Gud, fordi organisasjon ikke er fra Gud. Det er fra mennesker. Den første kirken som noensinne ble organisert, fra hele verden, var den Romersk-katolske kirken i Nikea, Roma. Åpenbaringen 17, står det, "Hun er en hore, og alle hennes barn er skjøger." Og en hore er en kvinne som ikke lever trofast med sin ektemann, og en skjøge er det samme. Men, du skjønner, det er kirke, uansett. Det er et organisert system og det skiller broderskapet. Vi prøvde å organisere alle kirkene sammen. Det vil ikke fungere; har aldri fungert. Det vil ikke (aldri) fungere. Kirkenes Verdensråd, de er kun . . . de er ute av Guds program.

⁴² Nå sier du, "Hvem er du, en kar som står der oppe og som ikke engang har videregående skole eller en utdanning?" Det betyr ingen ting, hvilken utdanning det er. Det er ikke min utdanning jeg prøver å snakke om.

⁴³ Det er Guds Ord jeg snakker om, skjønner. Og disse stadfestelsene som dere ser i tjenesten, det er ikke meg, det er Gud som prøver å gi det til dere, at dette er Sannheten. Ville Gud ha noe å gjøre med en løgn? La det være langt fra meg, å tjene en Gud som ville velsigne en løgn. Det er Sannheten Han velsigner, Sannheten Han ærer.

⁴⁴ Nå, Ismael kunne ikke være arving med Isak, fordi denne ble betvilt, kun med litt tvil. Den var et barn, den var fortsatt Abrahams ætt, men ikke Guds perfekte vei for den; Ismael. Jeg kunne tilbringe mye tid her nå, men jeg håper at den Hellige Ånd vil gi deg dette på den virkelige måten slik det skal være. Nå, hvis de . . .

⁴⁵ Hvis ikke Ismael og Isak kunne være arvinger sammen fordi Guds opprinnelige plan ble i stede byttet ut med Guds tillatte plan, den tillatte måten som Gud velsignet, heller ikke kan den åndelige Kirken i dag være arving med den denominelle. De denominelle, Gud velsignet dem, slik Han gjorde med Ismael, men den Åndelige vil ikke være arving sammen med de andre. Det stemmer. Det vil bli, de som kommer ut av kirkesamfunnet (såkalte kirken, den naturlige kirken), vil Kristi Brud komme, den Utvalgte.

⁴⁶ Nå er det, hva som bekymrer meg i denne tiden, vi vet og ser alle disse denominasjonene trekke inn i dette, det vi vet er . . . det man kaller senregnet, eller, utgytelsen av Ånden. Er du klar over at Jesus sa, det, "Når dette kommer til å skje, ville det være enden"? Da, de ukloke jomfruene, og de kloke jomfruene er ikke arvinger sammen. For når . . . De ukloke jomfruene, hun var en jomfru, mangler likevel Olje. Men når hun kommer for å kjøpe Olje, var det på den tiden at Brudgommen kom. Og hun ble latt utenfor, mens hun prøvde å kjøpe Olje. Forstår dere? [Forsamlingen svarer, "Amen."—Red.]

Jeg vil at dette skal synke inn, virkelig godt. Nå, så visst trenger jeg ikke å gå lenger inn i dette emnet. Nå, heller ikke kan den Åndelige og den naturlige være arvinger sammen.

⁴⁷ Det er derfor borttrykkelsen er, Bruden, de kloke jomfruer, de utkalte, de forutbestemte, de utvalgte! Vel, dere foretningmenn ville ikke drive kontoret deres slik noen folk tror Gud driver Sitt program, på måfå. Gud visste, før verdens grunnvoll ble lagt, hvem som ville bli frelst og hvem som ikke ville bli frelst. Ved forutbestemmelse, ved forutviten, så Han ethvert lem, satte ethvert navn i Livsens Bok hos Lammet, før Kirken noensinne begynte. Jesus kom for å søke og frelse de som var i Boken. Han kjøpte Forløsningsboken. Den var tapt, og Han frelste oss, og alle navnene ble forløst i Boken da Han frelste oss.

⁴⁸ Vel, som jeg har sagt mange ganger, gjenkjenner dere det. Det er derfor dere er her denne morgen, hvorfor dere kom ut av alle disse organisasjonene og ting. Dere er. . . Det er Noe som trekker dere. Som min lille tanke var, om ørnen som ble klekket under høna, skjønner, dere—dere ser at det er noe som er annerledes. Den—den kirken kunne ikke tilfredsstillt. Men, dere, dere hørte et rop som var annerledes, dere gjenkjente det, dere ble født for Dette. Dere er en del av Det. Dere, dere passer inn i Det, som hånd i hanske. Det er derfor vi er samlet her sammen denne morgen, er fordi, som min gamle mamma fra sør pleide å si, “fugler med samme fjær flokker seg sammen,” fordi man har noe til felles.

⁴⁹ Musvåker og duer har ingenting til felles. Deres diett er forskjellig, selv om en due kan bli klekket under en musvåk. Det er riktig. Avhenger av hva den er, til å begynne med. Nå, og den, må likevel, den—den duen kan kanskje bli oppdratt en stund av den, av musvåken, men til slutt vil den finne sin make.

⁵⁰ Det er det Menigheten er i dag, for Jesus er Ordet, og Han er Brudgommen, og Bruden er en del av Brudgommen. Derfor er det Ordet som oppfylles i denne tid, den samme delen av Ordet som ble oppfylt på Hans tid, og det er det samme Ordet, samme erfaring, det samme Livet.

⁵¹ For, når Gud laget Adam, var han begge. Vi finner ut, at Adam var ånd, til å begynne med. “Han skapte mennesket i Sitt bilde, Han skapte mannen og kvinnen.” Og så i, 1. Mosebok 2 og videre, skapte Han mennesket i. . . ut av støvet på jorden. Mennesket ble skapt i Guds bilde (Gud er en Ånd.), så han er et ånds menneske. Så når han ble kjød-menneske, dyre-skapning på jorden, viser Han—Han, fremstiller Bruden her. Han tok aldri og laget et annet vesen, men Han tok deler av Adam, den opprinnelige skapningen, tok et ribbein, fra hans side; og tok den feminine ånd ut av Adam, lot den maskuline ånd være igjen, og plasserte den i den feminine delen. Derfor, en del av hans ånd, en del av kroppen hans; kjøtt av hans kjøtt, ben av hans ben; Ord av Hans Ord, Liv fra Hans Liv, og det er slik Bruden er til Kristus!

⁵² Det er derfor bortrykkelsen av den kongelige Sæd må komme først. Og resten av de døde lever ikke før etter de tusen år, deretter blir de ført opp til den Hvite Trone i dommen. Se, det er ingen dom for den kongelige Sæd, eller Abrahams forutbestemte Sæd. Hvis du vil se i Johannes Evangelium 5:24 nå, så hør på dette, “Den som hører Mitt Ord, og tror på Ham som har sendt Meg, har evig Liv.”

⁵³ Nå, hvordan ville det være så mye forskjellig fra mange av våre teologier? Nå, jeg kunne gå ut her og si til en drukkenbolt, “Tror du?” “Ja visst!” En mann med en annen manns hustru, “Tror du?” “Ja visst!” “Satt du på møtet i går kveld, og hørte Ordet?” “Ja visst!” “Tror du Det?” “Ja visst!” Han bare sier det.

⁵⁴ Men den opprinnelige tolkningen av dette Ordet er, “den som *forstår* Mitt Ord, og vil tro på Ham som har sendt Meg.” “Den som forstår,” som er, til hvem det er gjort kjent for.

⁵⁵ Jesus sa, “Ingen kan komme til meg uten at Min Far har draget ham. Og alle som Min Far har gitt Meg, de vil komme. Mine får, Mine duer, hører Min Røst. En fremmed vil de ikke følge.” Og hva er Guds Røst? Det er Guds Ord. Hva er ethvert menneskes stemme uten ordene hans? Det er Guds Ord; de vil høre Guds Ord.

⁵⁶ Den naturlige spiren, var derfor kun en bærer, først gjennom Ismael, den andre Isak, deretter videre ned til Sæden. Akkurat som stilken, kvasten, og skolmen, til kornet. Nå, se, de tre stadiene av frøet viser oss det sanne bildet som jeg ønsker at dere skal følge med meg denne morgen. Vi ser det her.

⁵⁷ Og som en uskolert, må jeg ta de naturlige tingene jeg ser for å beskrive de åndelige ting som er gjort kjent for meg, fordi jeg kan ikke gjøre det fornuftig til deg ved grammatikk.

⁵⁸ Og, uansett, så beskriver Gud alltid det åndelige med det naturlige. Om det ikke fantes en Bibel, vil jeg likevel vite at kristendommen var rett, fordi hele jorden taler om død, begravelse og oppstandelse. Naturen virker ved død, begravelse og oppstandelse.

⁵⁹ Se på sevja fra treet, hvordan det bringer bladet, og frukten, faller; går tilbake til jorden for den kalde vinteren, ned under torva; kommer opp igjen om våren, med nytt liv. Hvert år, og vitner om at det er et liv, det er en død, det er en oppstandelse.

⁶⁰ Solen stiger opp om morgenen, som en liten nyfødt baby, veldig svak. Klokkeren syv eller åtte, begynner den på skolen. Klokkeren ti eller elleve, er den ute av videregående skole. Den skinner i sin kraft, fra omkring elleve til rundt tre, så begynner den å svekkes. På kvelden går det nedover, blir svak, en gammel mann. Er det slutten på den, dør den? Nei. Den reiser seg neste morgen. Skjønner?

⁶¹ Hele naturen, din virkelige sanne Bibel som vitner med denne Bibelen! Og det er det jeg prøver å vise deg denne morgen nå, gjennom naturen vil du se Guds Ord, mønstret til—til Guds Ord, fordi Gud dannet naturen.

⁶² Slik som vitenskapen, de finner mekanikken og naturlovene, men de vet ikke hva naturen er. De kjenner ikke Livet i naturen. Det er Gud. Så, mekanikken uten dynamikken er ikke noe bra.

⁶³ Nå, stilken, kvasten, og skolmen, følg med. Hagar her representerte stilken, som var det første livet som startet i løftet. Sara representerer kvasten, eller pollenkornet, som kommer inn i kvasten. Maria, jomfruen, representerte og produserte den sanne åndelige Sæden, og frembrakte den virkelige sanne stilken. Hagar og Sara, begge ved sex. Men Maria, jomfruen, var i kraft av Guds lovede Ord, ved jomfrufødsel. Hun frembrakte den ekte Sæden. Stilken, Hagar, den andre hustruen, tvilte ved løftet, som virket gjennom tvilen, i noen grad.

⁶⁴ Jeg håper bare at, må Gud hjelpe oss. Jeg gjør ikke. . .Jeg ønsker, virkelig, at du skal forstå dette. Du kan ikke tvile litt på Det. Du er nødt til å ta Det akkurat som Det er. Det trenger ingen tolkning. Bibelen sier at, "Guds Ord er ikke gitt til egen tolkning." Gud trenger ikke noen av våre skoler til å tolke Sitt Ord. Når Han stadfester Det og gjør Det Levende, er dét tolkningen av Det. Når Gud sa, "La det bli lys," ble det lys. Det trenger ikke å tolkes. Når Han sa, "En jomfru skal bli med barn," unnfanget hun. Det trenger ikke å tolkes.

⁶⁵ Vi trenger ikke alt dette, menn med sine seminarer og slike ting, "Vel, *vi* har tolkningen. *Vi* har tolkningen."

⁶⁶ Gud Selv tolker Sitt Eget Ord. Han trenger ikke noen til å tolke for Seg. Han sa, "Det vil skje," og det skjer. Han sa, "I de siste dager vil Han utøse av Sin Ånd," Han gjorde det. Jeg bryr meg ikke om hva denominasjoner sier. Han gjorde det allikevel, fordi Han sa Han ville gjøre det. Så, Det trenger ingen tolkning, for Gud gjør Sin egen tolkning.

⁶⁷ Og disse tingene som dere ser, det som synes å være en gåte for dere nå. Hvis dere bare vil, så husker dere; deres tjeneste, dere pinsevenner, der tilbake for tretti eller førti år siden, var det like så mye mysterium til—til kirken av metodister og baptister, som Dette er for dere i dag. Men finn Det i Ordet nå. Jeg prøver å vise dere slik som dere prøvde å vise dem. Og hvis Gud snur Seg og sier Det er slik, i Ordet, og deretter bekrefter Det å være slik, er det Guds Egen tolkning. Du trenger ingen til å tolke for deg.

⁶⁸ Nå, Hagar, på "en ubetydelig måte"! Husk, du kan ikke ta ett Ord ut av Den. Og Jesus sa, i Åpenbaringen, i slutten av Boken. Og i begynnelsen av Boken, sa Kristus, "Ethvert

menneske som tok en Del ut av det Ordet!” Bare ett Ord som ble feiltolket, forårsaket enhver sykdom, død, som vi noen gang fikk. Vel, hvis Gud, Han som er hellig, og så ned; og forårsaket alt dette kaoset ved kun å mistolke én del av Ordet, og enhver liten ting mot dette suverene Ordet forårsaket alt dette kaoset; og lidelsen, Hans Egen Sønn som blødde og døde, til å forsone denne forferdelige tingen tilbake til Ham; hvordan skal vi komme inn med mindre vi holder hele Ordet?

⁶⁹ “Vel,” du sier, “Broder Branham, det var i 1. Mosebok.” Jeg følte det, ser du.

⁷⁰ Men la meg fortelle deg, Åpenbaringen, det er den siste delen i Boken. “Hver den som tar bort ett Ord fra denne profetiske Boken, eller legger ett ord til Den, hans del vil bli tatt bort fra Livets Bok.”

⁷¹ Jesus sa, midt i Boken! Der er de tre vitner igjen: 1. Mosebok, det Nye Testamentet, og dagen i dag. Jesus sa, “Mennesket lever ikke av brød alene, men av hvert Ord som går ut av Guds munn.”

“Vel, Han mente det ikke.”

⁷² Han snakket med mennesker som var teologer, i høyeste grad. Disse prestene, hadde sine tipp-tipp-tipp-tipp-oldefedre som prester. Å feiltolke ett Ord fra Den, vel, det var absolutt en dødsstraff. De kunne bli steinet, for å utelate ett Ord. Men de hadde en feil tolkning av Den. Derfor, når Selve Ordet; når Gud lovet å sende Messias, og sendte Det i det svøp Han lovet det ville komme i, hadde de et annet svøp som Det skulle bli svøpt i.

⁷³ La meg si dette. Således er det i dag, at de ikke får tak i Det! Det er ikke i svøp av denominasjonalisme eller intellektuell. Det er i svøp av kraften og oppstandelsen, og manifestasjonen av den oppstandne Kristus, slik Gud lovet Det, og ikke i svøp av folks tanker om Det.

⁷⁴ Nå, Hagar, med en liten ubetydelig forskjell, gjennom kvinne, ikke gjennom Abraham nå. Abraham ønsket ikke å gjøre det, men Gud lot ham gjøre det fordi han... Samme tingen, Han lot Bileam gå videre. Følg med nå, med å være uenig med én del av Det, brakte hun frem Ismael, som var en villmarkens mann, ble aldri beseiret. Han levde av buen sin. Han var en villmarkens mann. Han er fremdeles det, i dag.

⁷⁵ Sara nå, kvasten, eller pollenkorn, Sara, den sanne hustru av løftet, bringer frem en godlynt mann, og til gjengjeld brakte hun fram en lovet nasjon.

⁷⁶ Nå, og, Maria, uten sex, men gjennom løftet, akkurat slik som Abraham fikk løftet fra Gud, Guds Ord, og trodde løftet, “Se Herrens tjenerinne.” skjønner, frembrakte ikke en stengel, men det opprinnelige Kornet, for Han var Ordet som Abraham trodde og som Maria trodde.

⁷⁷ Nå, Maria var ikke Sæden, hun var kun skolmen til Kornet. De to andre var bærere av livet, kun den naturlige sæden. Maria var ikke Sæden, selv; men den samme troen på Guds Ord, brakte et mer virkelig bilde av Ordet, fordi Han var Ordet. Men i likhet med skolmen, det . . . et hvete, et hvetekorn, skolmen holder hveten på innsiden av den og beskytter den inntil den er modnet eller i stand til å fortsette på egen hånd. Skjønner? Så, det var Sæden Selv som forlot henne. Akkurat som, Sæden som var i livmoren hennes, hun var ikke Sæden. Hun produserte ikke Sæden. Gud er Sæden.

⁷⁸ Nå, så blodet, mange mennesker tror at det var jødisk blod som vi ble frelst ved. Og noen av dem sier, "Vel, fikk vi retten gjennom hedningene, på grunn av skjøgen Rahab, og—og moabitten Rut, og så videre, de var Hedninger." Dere har ikke krav på det i det hele tatt, ingen. Han var verken jøde eller greker.

⁷⁹ Han var Gud, Logos, Ordet som gikk ut fra Gud. Og, Det begynte å ruge utover jorden, og frembrakte liv i havet. Og Guds Ånd, Logos, Ordet, hvor Gud sa, "La det bli," og der var Logos, som er Ordet. Og Ordet begynte å . . . for alt dette var i Logos; hele Guds Ord, hele Bibelen, for enhver tidsalder. Og da Logos begynte å ånde på jorden, kom det liv i havet; og formet, fuglelivet, videre opp til dyrelivet. Og til slutt kom det noe som var likt, eller så ut som det samme som formet det, laget det; Gud, et menneske i selve Guds bilde.

⁸⁰ Mennesket falt, slik frøet måtte falle. Og deretter begynte Gud å forme det, etter fallet. Han brakte frem en—en Enok, Han brakte frem Elias, Han brakte frem Moses, Han brakte frem profet etter profet, og prøvde å gjenopprette det igjen. Og, til slutt, kom det på jorden det ekte bildet av Gud igjen, Han som er Gud, Logos ble kjød og tok bolig iblant oss.

⁸¹ Den samme Logos nå har en part, Han har en Brud, og den samme Logos, dette Ordet som ikke kan tukles med, dveler over kirkene i dag, og prøver å bringe Ordet tilbake til Sin fulle manifestasjon. Hvilket, profetene var bærere av Sæden, og kirkesamfunnene har vært bærere av Sæden nå. Legg merke til, raskt nå, og skolmen omfavner det, holder på Kornet nå, deretter fjerner det seg fra henne.

⁸² Jesus var Gud. Han var det. Hans Far var den store Logos Selv. Og Han kunne ikke utøse Det hele i Moses, for han var en profet.

⁸³ Og Herrens Ord er alltid, slår aldri feil, og kommer til profeten. Det finnes ikke et sted, noen gang, i Bibelen, eller etter Bibelen, at den riktige tolkningen av Ordet kom til en teolog. Det er ikke i Skriften. Aldri fra fariseerne, aldri fra saddukeerne, og Gud reiste aldri opp en profet ut av noen av dem, og ikke gjorde Han det i disse siste dager.

⁸⁴ Så snart som de reiste den opp, kom de alle sammen og laget en organisasjon ut av det, så døde den. Men det var for en hensikt Han gjorde dette. Vi skal prøve å forklare det, ved Guds hjelp. Legg merke til her, se hvor lik hun er, kirken, frøet nå, ser ut som selve Kornet.

⁸⁵ Legg merke til nå, når kornfrøet går ned i jorden, er dét det opprinnelige kornet. Når det kommer frem, bærer det et liv. Men hva gjør livet i hvetekornet? Det produserer ikke den samme hvetestilken akkurat da, eller samme hvetekornet. Det er livet av hveten, men det er i et bærer-stadium. Og det var den første reformasjonen, da Luther kom ut av kaoset i mørket. Det måtte dø.

⁸⁶ Så mange ganger, sympatiserer folk. Åh, og jeg leste en bok for ikke lenge siden, om, "*Den tause Gud*," utgitt av noen av disse moderne filosofer som prøver å vende en bort fra Gud. Om du ikke kjenner Guds Ord og Guds plan, kan du lett bli skaket. Men når du ser Guds plan, Hans program, så ved tro vet du at det er Gud; og Gud identifiserer Seg, gjør nettopp det Han gjorde i—i de andre tidene, vandrer, og beviser.

⁸⁷ Det er grunnen til at Moses ikke kunne bli skaket. Han snakket ansikt til ansikt med Gud, og Gud sa til ham, "Jeg er den Ene som var med Abraham der fordum. Jeg er den Ene som har gjort dette løftet. Jeg vil være med deg." Hvordan kan du stanse denne mannen da?

⁸⁸ Som profeten i fordum sa, "Når løven brøler, hvem skulle ikke da frykte? Og Gud har talt, hvem skulle ikke da profetere?" Når vi ser de tingene som Gud lovet i denne tid, ser det åpenbart, hvordan kan du stå stille når du ser at det er Hans vei? Det Han sa, ville skje. Ser alle de mystiske tingene, enda det er akkurat slik Gud sa det ville skje.

⁸⁹ Legg merke til nå, "hun" bærereren. Nå, Hagar kom frem som en stilk, og deretter kom det pollenkorn, og så kom skolmen, og deretter kom Kornet. Se nå på disse bærerene, jeg vil at du skal se dette, først.

⁹⁰ Nå, stengelen ser ikke ut som Kornfrøet i det hele tatt, men Livet som var i Kornfrøet er i stilken. Det var Luther. Nå, den lille stengelen har mange blader; det gikk fra Luther, til Zwingli, og videre ned til Calvin og mange flere.

⁹¹ Legg merke til nå, deretter, skifter den sin tilstand. Se naturen nå som formes som Guds Ord, slik som solen; død, begravelse og oppstandelse. Så kom pollenkornet, det var Wesley. Og gjennom det var det mange små pollenkorn som hang på den, som faktisk lignet mye mer på Kornet enn det bladet gjorde, på hveten eller kornet. Så mye mer lik det; fordi, Wesley brakte frem Ordet, Guds Ord frem igjen, Hans menighet opp, kom opp gjennom helligjørelsen. Det var hans budskap. Ja vel.

⁹² Så, etter en stund, faller den av og går inn i stilken igjen, og bringer så frem et kornaks. Men før dette akset åpnet seg, er det en belg, skolme, et dekke, skall. Og om hvilken som helst hvete produsent, kornprodusent, vil lete og plukke frem et kornaks eller et hveteaks, så vil du tro at den lille—den lille tingen er et hvetekorn. Men, vel, det er Pinsetidsalderen. Så du kan ikke, dere, eller hvilken som helst teolog . . .

⁹³ En hvilken som helst historiker, rettere sagt, vet at det er tidsalderene, på den måten de kommer. Ta Åpenbaringsboken, ta menighetstidene, og se om det ikke er nøyaktig slik de utfolder seg.

⁹⁴ Nå, fra Wesley kom det frem Pilgrim Holiness, Nasareerne, og alle de små hellighets-kirkene, mye nærmere Ordet enn hva den lutherske reformasjonen var. Men, du skjønner, når Luther organiserte seg, startet kun disse bladene. Og når dette kom opp, forlot alt av Ånden den lutherske kirke, kun alle de denominelle, og de ekte sanne troende gikk inn til helliggjørelse.

⁹⁵ Og helliggjørelsen beveget seg videre til, Pilgrim Holiness, og så videre, og til alle hellighets organisasjonene, Nasareerne, og så videre, Den beveget seg så derfra, rett inn i denne Pinsetidsalderen. Og se på det lille hvetekornet nå, det ser en million ganger mer lik ut den originale hveten, som gikk ned i jorden, enn hva stilken eller pollenkornet gjorde. Men om du setter deg ned, og legger dem under et forstørrelsesglass, og åpner opp de små skolmene, så er de altså kun bærere. Kornet har ikke begynt å gro ennå. Det er en bitte liten knopp rett på innsiden, med et stort forstørrelsesglass kan du se den lille prikken, som et knappenålshode, der kommer kornfrøet. Og denne skolmen her ser helt lik ut den ekte, men er ikke den ekte. Det er kun en beskytter.

⁹⁶ Det samme som Marias livmor. Maria var ikke Sæden, i fremstillingen her av stilken. Hun var bare en bærer av Den, lik den andre. Men som den første til å bli kalt og utvalgt, av Gud Selv, for denne hensikten, så det mere likt ut at hun var Guds mor, slik som våre katolske venner tror. Nei, hun var ikke Guds mor, hun var heller ikke Guds Sæd.

⁹⁷ Kvinnen produserer egget. Gud produserer livet. Hemoglobinet, blodet, er i hankjønnet.

⁹⁸ En høne kan legge et egg eller en fugl kan legge et egg, om våren bygger de sitt rede, men, hvis hunnfuglen ikke har vært sammen med hannfuglen, vil det ikke klekkes. Det er dødt. Det vil råtne rett der i reiret.

⁹⁹ Som jeg så ofte har sagt, det er dette som er i veien med kirkene i dag, de råtner rett der i reiret, de kalles metodister, baptister, pinsevenner, og så videre. Hvis de ikke er i kontakt med selve Det Ordet, råtner de rett der i reiret, i sine organisasjoner.

¹⁰⁰ Vel, nå sier noen av dem at, de protestantiske mer eller mindre tror at det var Maria som produserte egget. Om det er slik, se hva du gjør Jehova Gud til. Egget kan ikke bli produsert uten ved en fornemmelse.

¹⁰¹ Så, du skjønner, Gud laget både egget og sæden, Han skapte begge deler i Marias morsliv. Og den Mannen var ikke noe annet enn Gud Selv i kjød og tok bolig iblant oss, Emmanuel, ikke bare en flott mann, en profet; Han var en edel Mann og Profet; ikke en lærer, en teolog. Åh, Han kan—Han kan ha vært alt dette; Han var alt i alt. Men fremfor alt dette, var Han Gud Selv. Bibelen sier, “Vi er frelst ved Guds Blod.” Selve Gud, ikke en tredje person eller en andre person. Personen, Selve Gud, mektige Jehova, overskygget Maria; og Skaperen, og skapte både blodcellen, livet, også egget.

¹⁰² Hvis du kan få en jøde til å se dette, du, så vet han hvem Messias er. Da John Ryan ble helbredet der oppe i Benton Harbor, hadde vært blind i førti år. Rabbineren spurte meg, han sa, jeg hadde et intervju med ham, han sa, “Du kan ikke dele Gud i tre deler og gi ham til en jøde.”

¹⁰³ Jeg sa, “Noen av dem gjør det. Men vi deler ikke Gud i tre deler.” Jeg sa, “Tror du profetene?”

“Selvsagt tror jeg profetene,” svarte han.

¹⁰⁴ Jeg sa, “Hvem talte Jesaja om, Jesaja 9:6, ‘for et Barn er oss født?’”

Han sa, “Ja, det var Messias.”

¹⁰⁵ Jeg sa, “Hvilket forhold vil Messias være ovenfor Gud?” Det avgjorde det. Jeg sa nå . . .

Han svarte, “Han vil være Gud.”

¹⁰⁶ Jeg sa, “Helt riktig. ‘Hans navn skal kalles Under, Fredsfyrste, Mektig Gud, Evig Far.’”

¹⁰⁷ Det er der enhetsfolka gikk glipp av det, det er der treenigheten gikk glipp av det, på hver sin side av veien. Men den gygne middelvei er rett i mellom. Om Gud var Sin Egen Far, om Jesus var Sin Egen Far, Han kunne ikke være det. Og om Han hadde en annen Far foruten Gud, og Bibelen sier at den “Hellige Ånd” var Hans Far, og om de er to forskjellige ånder, da er Han et uekte barn. Det er riktig. Hvem var Hans Far, Gud eller den Hellige Ånd? Du kan nevne en og se hvor forlegen du blir. Gud var Hans Far. Er det riktig? [Forsamlingen svarer, “Amen.”—Red.]

¹⁰⁸ Matteus 1:18, sier Han.

Jesu Kristi fødsel skjedde på denne måten: Etter . . . hans mor Maria var blitt forlovet med Josef, før de var kommet sammen, viste det seg at hun var med et barn ved den Hellige Ånd.

109 Nå, hvem er Hans Far? Se, forstår dere hva jeg mener? Følg med.

...Josef hennes mann, som var rettferdig...ville ikke føre offentlig skam over henne, derfor ønsket han å løse henne fra forlovelsen i stillhet, på denne måten.

Se, mens han grunnet på dette, ...da viste Herrens engel seg for ham i en drøm, og sa, Josef, Davids sønn, vær ikke redd for å ta inn din... Maria din hustru: for det som er unnfanget i henne, er av... [Forsamlingen sier, "...den Hellige Ånd."—Red.]

110 Jeg trodde de sa, "Gud Faderen var Hans Far"? Åh, teologer, hva er deres oppfatning?

Se, "Det skal bli Lys ved aftenstid!"

111 Den sanne Sæden kom frem fra Maria, men det var ikke hennes Sæd. Det var Guds løfte, da hun sa, "Se Herrens tjenerinne." Kvinnene er livets bærere. Og nå, Maria, så meget mere lik Sæden.

112 Hagar måtte få det på en unaturlig måte. Sara, tvilte på det, og førte det til kun en naturlig sæd, ved seksuell lyst. Men Maria, uten sex i det hele tatt, trodde Ordet, og Ordet ble gjort kjød.

113 Men legg merke til, Maria var så lik, hun oppbevarte Sæden i morslivet, og det så ut som det kunne være hennes Sæd. Og det samme er pinsevevnene. Jeg kommer til slutten. Men husk, Jesus sa, i Matteus det 24. kapittel, 24. vers, "I de siste tider, disse to ånder..." Ikke i de tidligere tider, nå. "I de siste tider, disse to ånder skulle være så like inntil det ville forføre selv de utvalgte om det var mulig." Pinsevevn-ånd, helt lik den ekte, så perfekt at det ville forføre selv de utvalgte om det var mulig.

114 Nå, dette er ikke mine ord. Dette er hva Han sa. Nå, om ikke lenge, kanskje du får en forståelse av hva jeg prøver å si deg. Nå, det Kornet ser mer ut...

115 Skolmen ser mer ut som Kornet, mer enn pollenkornet gjorde, og mer enn hva stilken gjorde, men de var bare bærere av Kornet. Skjønner, Luther organiserte seg, stilken døde; Wesley organiserte seg, pollenfrøet døde; Pinsevevnene organiserte seg, livet døde. Og nå kommer Kornet frem. Man kommer ikke lenger enn til Kornet.

116 Legg merke til, ned gjennom årene, når en stor bevegelse reiser seg, kommer det en organisasjon rett etterpå. Omtrent tre år er omtrent like lenge den vekkelsen varer, deretter organiserer de det, lager en organisasjon. Det kommer mange ut fra den; slik som mange ut fra Luther, bladene; og mange fra pollenfrøet, Wesley; og Pinsevevnenes blader kommer ut, enhet, tohet, trehet, firehet, femhet. Å, nåde! Skjønner?

117 Men, legg merke til, i tjue år har Jesus Kristus blitt manifestert! Ikke en organisasjon har oppstått, og ikke én vil; det vil dø hen som enhver senregn-bevegelse, og alt annet. Dette er endetiden, Kornet, og det vil ikke være arving med skolmen, ikke mer enn Ismael var arving med Isak.

118 Se her nå hvor lik hun er, lik nok til å forføre. Luther, stilken; Wesley, kvasten; og Maria, skolmen, eller livmoren, eller Pinsen. Hvordan jeg kunne begynne rett her angående skolmen, og vise deg. Ned gjennom tidsalderene, så har det aldri vært så likt som det er akkurat nå. Alt dreier seg om kirken, *kirken* skjønner, "hun."

119 Og legg merke til, det var "hun," i begynnelsen, som tvilte på det opprinnelige løftet. Det var ikke Gud som tok Sitt Ord tilbake. Gud tar ikke Sitt Ord tilbake i dag; Han bekrefter Sitt opprinnelige Ord! Men Sara sa, "Kanskje, usikkert; vi venter."

120 Det er det som er i veien med folk i dag, dere prøver å gå inn i noe som dere ikke vet hva det er dere går inn i. Hvordan skal dere gjøre det med mindre dere vet hvordan dere gjør det? Vandrer dere med bind foran øynene? Prøver å gå inn i noe som dere ikke vet hvordan dere gjør det, vil dere falle. "Hvis en blind leder en blind, faller de begge i grøften," Jesus sa det sitatet.

121 Men nå er vi i tiden for Kornfrøet. Nå vil Kornet bære, (Hva?) støtte, samarbeide med Kornet som bærer Den. Det ble satt der for det formålet, å bære den.

122 For, som solen stiger tidlig opp om våren, på hveten, legg merke til hele naturen begynner gjennom sesongen, dagen starter, alt kommer bare fullstendig riktig, med Gud. Nå når den varme solen begynner å skinne på frøet, bryter det frem. Men jordkloden er nødt til å være i en viss posisjon til at frøet skal komme frem fra jorden. Den må komme rundt på denne måten, og komme i en bestemt posisjon til å gjøre slik at frøet kommer frem. Det måtte komme på den måten, for å få den ut av . . . i den mørke tidsalder.

123 Noen mennesker, denne kritikeren som jeg sa skrev boken, *En taus Gud*, han sa, "Gjennom hele den mørke tidsalder, døde de stakkars martyrene, de døde, de kristne, og Gud satt i himmelen som om Han ikke engang brydde Seg." Vel, en stakkars analfabet, forblindet, åndelig blind mann, om hans øyne bare var åpne! Vet du ikke at frøet må ligge i jorden, å dø og råtne, før den kan komme frem igjen?

124 Og pinsekirken døde, gjennom den tidlige katolske kirke. Og hun kommer kun i en stilke-form, men ser du hvor lik hun er formet, på hver og en, gjennom den lutherske, Wesley, Pinsevennes tidsalder? Forstår dere? [Forsamlingen sier, "Amen."—Red.]

125 Nå er det nødt til å komme rett tilbake til den opprinnelige tjenesten Han hadde her på jorden, fordi det er Bruden. De er

ett. Nå lovet Han, i de siste dager, hvordan disse tingene ville skje. Og vi ser dem skjer, som alle løftene, Malakias 4, Lukas 17:30. Åh, så mange flere skriftsteder, det er uendelig!

¹²⁶ Og, åh, jeg er nødt til å stoppe, fordi det er sent. Ja. Ja vel, fortell dem du—du, se om de kan få . . . Spør dem du, skjønner, og kom deretter du å fortell meg. Nå, bare ett øyeblikk. Jeg ønsker gi dette, så mye, skjønner. Jeg—jeg vil at du skal forstå dette, så mye. Hør, Jesus . . . Legg merke til, ser dere, Bruden.

¹²⁷ Likevel, finner vi ut, i denne tidsalderen som vi nå lever i, ser dere, at livmoren, Pinsevenn-organisasjonen, så helt lik ut den ekte. Men visste du at, Åpenbaringen 17, kaller den romersk katolske kirken, den første organisasjonen, en “hore”? Hvor mange vet at det er sant? Hvor mange vet at hun var mor til skjøgene? Hva er en umoralsk kvinne? Nå, Han sa at denne kvinnen var “kirken.” Hva er en hore? Er en kvinne som er utro mot sitt Ekteskapsløfte. Hva er en skjøge? Det samme, samme ord.

¹²⁸ Nå, hun fødte. Hva slags fødsel? Ikke til Ordet, men til organisasjonens fødsel. Her er metodister, baptister, og pinsevenner, og de alle tok vanene til sin mor. Hvilken som helst trettekjær kvinne i California kan gi fødsel til en jomfru-jente; og det er derfor det første budskapet kom frem, men når sannheten ble presentert til Luthers tidsalder, av helliggjørelse, kunne han ikke motta det. Når dåpen i den Hellige Ånd ble tillatt, ble presentert for metodistene, kunne de ikke motta det. Og nå når Sæd-tiden har frembrakt pinse, kan hun ikke motta Den. Hun er organisert. Men hun har vært en bærer av Kornfrøet, skjønner.

¹²⁹ [En broder taler i et annet tungemål. Tomt spor på lydbåndet—Red.] Amen. Takk Herren for det nå, Ordet, det enkle Ordet som ble sagt.

¹³⁰ Se, det er bare enkelt, akkurat som i dette, akkurat som å se kornet vokse. Du trenger ikke å ha noen stor teologisk tolkning av det. Bare se på det. Du er . . . Han er rett omkring deg, hele tiden. Se, det . . . det er en . . .

¹³¹ Jeg må stoppe. Jeg følte den lille dragelsen, og jeg ba ham gjøre det. Vi må avslutte. Nå, broder, bare denne ene bemerkningen, så skal jeg gå.

¹³² Se, nå. Skolmen, stilken, og så videre, er bare bærere av Ordet. De hadde en del av Ordet, skjønner, inntil de gikk til; rettferdiggjørelse, helliggjørelse, restaurasjonen av gavene i—i pinsevennene. Men legg merke til nå. Akkurat som det var Ismael, Isak, skjønner, og deretter til Jesus; skjønner, en var en forvrenger, en var original, og her kommer Frøet Selv. Skjønner? Nå, kirken har kommet fra den samme tingen, rett tilbake. Som en blomst eller noe annet, den drikker, trekker inn, og går . . .

133 Det betyr ikke at de lutherske er fortaapt. De lutherske som avviste helliggjørelsen, ville være, som ønsker å holde på noe . . . Skjønner, Israel spiste ny manna hver kveld, skjønner. Følg med.

134 Men nå i endetiden, se på denne skolmen her, legg nå merke til, i hveten. Den fullstendige hemmeligheten av—av Livet er forseglet på innsiden av skolmen. Vi ser det i Luther, kommer opp. Vi ser det i kvasten, kommer ut. Vi ser det i stilken. Vi kommer over hit, og nå er det i form av en skolme, nesten slik som på Pinsetiden, men den virkelige hemmeligheten er gjemt inni.

135 Husk nå, ifølge Åpenbaringen, blir hele Bokens hemmelighet forseglet med Syv Segl, det som reformatorene ikke hadde en sjanse til å frembringe, de fire stadier av fire Livsvesener som gikk ut for å møte de fire makter i verden. Den første gikk ut, var en . . .

136 Hva var den første som dro ut? En løve, for å møte den romerske tidsalder. Det var Ordet, den opprinnelige. Han er Løven av Juda stamme. Kristus Selv gikk for å møte den tidsalderen. Hva var det neste dyret som dro ut for å møte; det neste dyret dro ut, for å møte den andre hesterytter, hvem var han? Se, den første hesterytter var kledd i hvitt, kronet på hodet, senere, og så videre, men en bue uten piler.

137 Legg merke til den andre hesten som dro ut, Livsvesenet som dro for å møte ham var en okse. En okse er et offerdyr. De kom ned i martyrdøden i den mørke tidsalder.

138 Det tredje Livsvesenet dro for å møte den neste hesten, før dødshesten red, død og helvete, den neste hesten som dro . . . Det neste Livsvesenet som dro for å møte hesterytteren for den tiden, var Livsvesenet med et menneskeansikt. Hvor mange vet det? Den intellektuelle tidsalder, reformatorene, Luther, Wesley, Calvin, Knox, Finney, Moody. Skjønner?

139 Men så merk deg, hvem gikk frem ved aftenstid? [En broder sier, "Ørn!"—Red.] En ørn, det profetiske kommer igjen. Det skal bli Lys på ørnens tid, veien til Herligheten vil du sannelig finne, O Guds levende Menighet!

140 Jeg skulle ønske jeg kunne komme hit og—og bare sitte ned en morgen, og bli hele dagen, å ha fellesskap med dere rundt disse tingene. Hør, tror dere jeg ikke liker dere? Jeg elsker dere, mine brødre. Jeg—jeg—jeg ønsker å dra til hver organisasjon og sam . . . og—og bare tro med hver enkelt. Men, du skjønner, det går bare ikke. Det er knapt en dør åpen for meg.

141 Jeg drar inn til en nasjon snart nå, på grunn av organisering, fordi de ikke vil la tjenesten som Gud . . . Jeg skrev dem et brev tilbake, jeg sa, "I ti år har jeg forsøkt å komme inn. Og dere med den tåpelige dåpen deres!"

¹⁴² En av de troende, “Du er nødt til å bli døpt tre ganger; en gang til Faderen, en gang til Sønnen, og Hellige Ånd; vendt fremover.” En annen sa, “Nei, du er nødt til å bli døpt tre ganger bakover; en gang til Sønnen, en gang til Faderen, og Hellig Ånd.” Og begge to er feil.

¹⁴³ En sier, “Han, du er døpt til Hans død, og Han falt fremover da Han døde. Vi blir døpt til Hans død.” En annen sier, “Hvem begraver en mann med ansiktet ned? Man begraver ham, bakover.” Slikt tøv, atskiller folk, det viser at det er sjalusi. Det er fra satan. Det er ikke av Gud.

¹⁴⁴ Midt mellom begge parter, Gud er ikke på noens side, men Han kaller fra begge sider, “Kom ut fra dem, og vær atskilt,” sier Gud, “og Jeg vil ta dere til Meg.” Gud velsigne dere.

KORNET SKAL IKKE BLI ARVING MED SKOLMEN NOR65-0429B
(The Seed Shall Not Be Heir With The Shuck)

Dette budskapet av broder William Marrion Branham som opprinnelig ble talt på engelsk torsdags morgen, den 29. april, 1965, for Full Gospel Business Men's Fellowship International frokost ved Biltmore Hotel i Los Angeles, California, U.S.A., er tatt fra et lydbånd opptak og trykt uredigert på engelsk. Denne oversettelsen på norsk er trykket og gitt ut av Voice Of God Recordings.

NORWEGIAN

©2013 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org

Informasjon om opphavsrett

Alle rettigheter forbeholdes. Denne boken kan skrives ut på en privat skriver for personlig bruk eller deles ut gratis, som et verktøy for å spre Evangeliet om Jesus Kristus. Denne boken kan ikke bli solgt, reproduisert i stor skala, publisert på en nettside, lagret i et mottakersystem, oversatt til andre språk eller bli brukt for å samle inn penger uten uttrykkelig, skriftlig tillatelse fra Voice Of God Recordings®.

For mer informasjon eller vedrørende annet tilgjengelig materiale, vennligst kontakt:

VOICE OF GOD RECORDINGS
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org